

Aleksis K – viikonvaihte

Veroa verolle

Verotusta pitäisi kuulemma taas kiristää, koska verotusta pitää kiristää aina, jos sitä ei ole ihan äsken kiristetty, tai vaikka olisikin.

Mutta mistä sitten kiristettäisiin, tai mistä löydetään uutta verotettavaa? Totta kai voidaan taas kerran turvautua vanhaan aakkosmalliin, eli korotetaan veroja A:sta Ö:hön: A niin kuin autot ja alkoholi, B niin kuin bensiini, C niin kuin cigarettes, D niin kuin diesel, E niin kuin energia V niin kuin viina, Y niin kuin ympäristö ja Ö niin kuin öljy. Käyttämättömiä ovat esimerkiksi kirjaimet Q, W ja Å, joten mieleen tulee esimerkiksi julkkisvero, jolla verotettaisiin qluisuuksia, wc-paperia ja ruotsinkielisiä turkulaisia, koska Turku on ruotsiksi Åbo.

Tuo vain on vähän tylsää, koska aakkosverotusta on jo harrastettu niin pitkään. Olisi vaihteen vuoksi mukava korottaa ja verottaa jollain muullakin perusteella. Uutena ideana voitaisiin ottaa käyttöön ainakin veronmaksun verottaminen, siis samaan tapaan kuin pankeissa lasketaan korkoa korolle. Verovero ei olisi maksajalle kohtuuttoman raskas, koska jos esimerkiksi sadasta eurosta maksetaan varsinaisia veroja 40 prosenttia, verovero olisi tietysti samat 40 prosenttia tuosta maksetusta verosta, eli kokonaisansiosta ainoastaan 16 euroa. Naurettavan halpaa!

Tänä talvena ei voi välttyä ajatukselta, että lumi olisi erinomainen verotuksen kohde. Sitä on nyt poikkeuksellisen runsaasti, selvästi enemmän kuin useimmat meistä tarvitsevat, joten ei kauheasti haittaisi, vaikka osa pitäisi luovuttaa valtiolle, kunnalle ja seurakunnalle. Lumivero on hyvin perusteltavissa esimerkiksi sillä, että lumi on veden eräs olomuoto, ja vedestä on maailmanlaajuisesti suurta pulaa. Saamme siis olla onnellisia (ja maksaa veroja), kun meillä tätä herkkua on yllin kyllin. Koska valtiovarainministeriössä ei ole sellaisia holveja, joissa lumi säilyisi pahan päivän varalle, se on ennen verottamista parasta muuttaa rahaksi. Käypä arvo voisi olla vaikkapa sata euroa kuutiometriltä, ja jos lunta verotettaisiin varallisuusverotaulukoilla, tuostahan kilahtaisi valtion kassaan jo 29 euroa joka kuutiolta.

Näinä päivinä houkutteleva on myös lakkovero. Vaikka lakkoja ei ehkä olekaan yhtä paljon kuin joskus 1970-luvulla, niiden aiheuttamat vahingot tuntuvat olevan aivan eri luokkaa. Esimerkiksi satamalakon laskettiin maksaneen kaksi miljoonaa tai ainakin sata biljardia joko yhteensä tai päivässä tai tunnissa, joten jotenkin tappio pitäisi kattaa. Progressiivinen lakkovero tuntuisi passelilta ja tuottoisalta, koska lakossa olleet ahtaajat saivat pelkkiä lakkoavustuksia enemmän kuin useimmat muut palkkaa. Kun lisäksi vielä tällä viikolla järjestettiin taannehtiva jälkilakko, lakkoveron tuotto saattaisi hyvinkin pelastaa maamme valtiontalouden, viennin ja maineen. Suunnilleen yhtä tehokkaasti lakon aiheuttamat vahingot vähenisivät, jos työnantajapuolelle määrättäisiin tappiovero, joka olisi jokin prosenttiosuus ilmoitetuista lakon aiheuttamista tappioista.

Artikkelin lähde Kaleva